

Ούτε φασισμός, ούτε δημοκρατία

Στην παρούσα συγκυρία επανεμφανίζονται οι φασίστες στο δημόσιο πεδίο, μαζί με αγανακτισμένους νοικοκυραίους και εθνικοπατριώτες διάφορων βαθμίδων. Η άνοδος του φασισμού, στο δρόμο και την πολιτική, παρατηρείται σε όλη σχεδόν την ευρώπη και σχετίζεται με τις κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις διεθνώς. Είναι μια περίοδος κρίσης που το κεφάλαιο δυσκολεύεται να αναπαραχθεί καθώς δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις για κοινωνική και πολιτική σταθερότητα και στην οποία η κυριαρχία προωθεί περισσότερο ολοκληρωτικές μορφές διακυβέρνησης. Η εργασία υποτιμάται ακραία και οι εκάστοτε ντόπιες και υπερεθνικές ελίτ επιλέγουν όλο και περισσότερο το μαστίγιο αντί του καρότου, προκειμένου να εξασφαλίσουν τα οικονομικά τους συμφέροντα και τη διαχείριση των εκμεταλλευομένων.

Αυτές οι επιλογές της κυριαρχίας αντανακλώνται σε κάθε τόπο σήμερα με εθνικιστικές κορόνες, στην άνοδο του милитарισμού, στην προετοιμασία για συμμετοχή σε πολεμικές συρράξεις, στη στρατιωτική διαχείριση των μεταναστευτικών πληθυσμών, στην αστυνομοκρατία και επιτήρηση στις πόλεις, στη σκληρή καταστολή των εξεγερμένων.

Το έθνος-κράτος είναι ο βασικός εγγυητής της συνέχισης της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και διασφαλίζει την απρόσκοπτη αναπαραγωγή του κεφαλαίου. Μπορεί και εμφανίζεται σε περιόδους ανάπτυξης ως κράτος πρόνοιας και σε περιόδους κρίσης ως αστυνομικό κράτος. Η κυριαρχία του κεφαλαίου, ανάλογα με τις ιστορικές συνθήκες, μπορεί να λαμβάνει διάφορες πολιτικές μορφές, καθώς η δημοκρατία μετασχηματίζεται σε φασισμό και ο φασισμός σε δημοκρατία.

Στην Ελλάδα, κράτος, κυβέρνηση και αντιπολίτευση, δεξιά και τα περισσότερα κομμάτια της αριστεράς, εντός-εκτός βουλής, καλλιεργούν τον εθνικισμό. Χαρακτηριστική ήταν η προώθηση πατριωτικών και εθνικιστικών χαρακτηριστικών στο δημοψήφισμα. Οι μικρομεσαίοι και οι ιδιοκτήτες, που τότε βγήκαν στο δρόμο υπό τη σκέπη του "εθνικού συμφέροντος", υποστηρίζοντας την κυβέρνησή τους, τώρα εμφανίζονται αγανακτισμένοι με την ίδια κυβέρνηση, απογοητευμένοι που η πασοκικού τύπου οικονομική ανέλιξη που ονειρεύονταν δεν ήρθε. Παράλληλα, η μετακίνηση των μεταναστευτικών πληθυσμών, η διαχείρισή τους από το ελληνικό κράτος και ο εγκλωβισμός τους εδώ αποτελούν μια πρώτη τάξεως ευκαιρία για κέρδος. Τα αφεντικά κερδίζουν εκμεταλλευόμενοι τους υποτιμημένους εργάτες μετανάστες αλλά και

τεύχος 9
νοέμβρης 2016
ρέθυμο

κομμάτια από
τα πεδία του
κοινωνικού
ανταγωνισμού

εκδίδεται από τη
συλλογικότητα
αδέσποτο σινάφι

adespoto-sinafi.espivblogs.net

ηπα: εκλογές 2016

Το αποτέλεσμα των αμερικάνικων εκλογών δε μας προκαλεί έκπληξη ή απορία. Το εγκλωβιστικό ψευτοδίλημμα: ένα κακό λιγότερο απ' το άλλο -σκύλα ή χάρυβδη-ταιριάζει γάντι για να αποπροσανατολίσει. Από τη μια, η λευκή γυναίκα που θα απευθυνόταν άμεσα, συναισθηματικά στις αδύναμες ταυτότητες/μειονότητες και θα γινόταν η πρώτη δημοκρατική γυναίκα πρόεδρος, μετά το επιτυχημένο "ο πρώτος μαύρος πρόεδρος". Από την άλλη, ο απροκάλυπτα χυδαίος, καινούριος στην πολιτική που μυρίζει την απογοήτευση του κόσμου και την αξιοποιεί για όφελός του χρησιμοποιώντας λαϊκοφασίζουσες πρακτικές. Ο κόσμος διαδήλωσε μαζικά και συγκρούστηκε με τους μπάτσους εναντιωνόμενος σε μια επιπλέον συντηρητικοποίηση των ηπα. Όμως, εμείς δεν παραγνωρίζουμε ότι το κράτος έχει συνέχεια και προασπίζεται τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

για την αξιοπρέπεια στην ασθένεια και την υγεία

Ο Άχμαντ, 20χρονος μετανάστης από συρία, διαγνώστηκε με καρκίνο των οστών πριν ένα χρόνο. Φτάνοντας στη χίο, το Σεπτέμβρη, στάλθηκε από το στρατόπεδο της βιαλ να αντιμετωπίζει για ένα μήνα τους αφόρητους πόνους της ασθένειάς του σε ένα κρεβάτι ξενοδοχείου, χωρίς καμία περίθαλψη. Το Νοέμβρη, μετά από πιέσεις των αλληλέγγυων, μεταφέρθηκε στην αθήνα, όπου κατάφερε επιτέλους να νοσηλευτεί σε ογκολογική κλινική. Ενώ βρισκόταν στη χίο, ο Άχμαντ έμεινε παραπληγικός.

Η κρατική διαχείριση των μεταναστών αποσκοπεί στον έλεγχο και την καλύτερη εκμετάλλευση αυτού του υποτιμημένου εργατικού δυναμικού, αδιαφορώντας για την αναπαραγωγή του. Για το κράτος και τις μκο, καθένας είναι ένας αριθμός που χρήζει διαχείρισης με βάση τους σχεδιασμούς τους και δεν υπάρχει χώρος για μέριμνα σε όσους είναι ασθενείς και μη παραγωγικοί. Οργή για κάθε Άχμαντ που η ζωή, η ασθένεια και ο θάνατός του απαξιώνονται στα κολαστήρια.

με αφορμή το εφετείο του Τάσου Θεοφίλου

Ο αναρχικός κομμουνιστής Τ.Θεοφίλου στοχοποιήθηκε από ανώνυμο τηλεφώνημα τον Αύγουστο του 2012 για ληστεία τράπεζας στην πάρο που κατέλαξε στο φόντο ενός ταξιτζή. Μέσα σε λίγες μόνο ώρες είχε συλληφθεί και το dna του είχε "ταυτοποιηθεί" με αυτό σε κάποιο άφαντο μέχρι σήμερα καπέλο που "έπεσε από τους δράστες". Του φορτώθηκε και η κατηγορία συμμετοχής στη ΣΠΦ με βάση τη φιλία του με τον Κ.Σακκά που κατηγορούταν τότε για το ίδιο, για την οποία αθωώθηκαν. Καταδικάστηκε σε 25 χρόνια φυλακή για ληστεία και συμμετοχή σε ανθρωποκτονία.

Αρνείται όλες τις κατηγορίες, δεν απαρνιέται όμως την πολιτική του θέση και την εχθρική του στάση απέναντι σε κράτος και κεφάλαιο. Αυτό ήταν αρκετό για την καταδίκη του, η οποία έχει για το κράτος διπλή χρησιμότητα: την καταστροφάντηση των αναρχικών-αντιεξουσιαστών ως συγγών δολοφόνων και την τρομοκράτηση των αγωνιστών, των φίλων και των συγγενών τους. Για να πετύχει κάτι τέτοιο, η αστική δικαιοσύνη δε διστάζει να κατασκευάσει στοιχεία (καπέλο), να χρησιμοποιήσει αμφισβητούμενες επιστημονικά μεθόδους (ταυτοποίηση dna), να στοχοποιήσει προσωπικές και συγγενικές σχέσεις. Ακόμα και τα γραπτά του Θεοφίλου θεωρήθηκαν στοιχεία ενοχής.

Τα 25 χρόνια όμως δεν ήταν αρκετά. Ο Τ.Θεοφίλου έχει ασκήσει έφεση για πλήρη απαλαγή, αλλά ο εισαγγελέας δράκος άσκησε "αντίφεση", ανοίγοντας το ενδεχόμενο μεγαλύτερης καταδίκης. Σε κλίμα τρομοκρατίας από εκαμίτες, αλλά με δυνατές φωνές αλληλεγγύης, ξεκίνησε το εφετείο στις 21/11 και θα συνεχιστεί στις 20/12. Η δίωξη του Θεοφίλου είναι μία καθαρά πολιτική δίωξη. Να σταθούμε δίπλα του. Να διαλέξουμε πλευρά στον ταξικό πόλεμο.

μικρά...

- Με σκοπό το διασκορπισμό και την απέλαση των προσφύγων, η γαλλική αστυνομία εκκένωσε τον αυτοσχέδιο καταυλισμό στο καλαί (24/10). Δίπλα χτίζεται αντι-μεταναστευτικό τείχος σε συνεργασία με τη βρετανική κυβέρνηση.

- Μετά την εκκένωση του καλαί, διασκορπισμένοι βρίσκονται 1.600 ανήλικοι μετανάστες στη γαλλία. Διαμαρτυρόμενοι για την αργή διαδικασία επανένωσης με τις οικογένειές τους στη βρετανία, τρεις 16χρονοι αφγανοί πρόσφυγες ξεκίνησαν (15/11) απεργία πείνας.

- Ο Ζωρζ Αμπνταλλά, αγωνιστής του PFLP, βρίσκεται φυλακισμένος επί 33 χρόνια στη γαλλία. Για την απελευθέρωσή του διοργανώθηκε διεθνής εβδομάδα αλληλεγγύης (15-22/10).

- Οι έγκλειστοι στο κέντρο κράτησης μεταναστών του αλιούτσε στη μαδρίτη (18/10) εξεγέρθηκαν ανεβαίνοντας στις ταράτσες φωνάζοντας "Πευτεριά", ενώ αλληλεγγυοί τους εμπύχωναν απ' έξω.

- Εξέγερση (10/11) στο κέντρο κράτησης κορίνθου από μετανάστες ενάντια στον εγκλεισμό και τις άθλιες συνθήκες κράτησής τους. Αλληλεγγύη σε όσους/ες αγωνίζονται!

- Το εφετείο (28/11) καταδίκασε τους κατηγορούμενους για το βασανισμό του αιγύπτιου εργάτη Ουαλίντ Ταλέμπ στο φούρνο του αφεντικού του, χωρίς ωστόσο να τους αποδώσει ρατσιστικά κίνητρα.

- Στο ν.ηράκλειο (21/10), μετανάστης δέχθηκε επίθεση από το αφεντικό του κ.περράκη όταν ζήτησε χρωστούμενα ένσημα. Οι συνάδελφοί του τον προστάτησαν. Κατέθεσε μήνυση παρά την απειλή θανάτου από το αφεντικό. Οι μπάτσοι δεν τη δέχθηκαν.

- Αθωώθηκε (18/10) η Σάνσα Τάλεμπ από τις κατηγορίες που τη βάραιναν για την αντίστασή της στη βίαιη απέλασή της το Νοέμβρη του '15.

... κομμάτια...

- Στις ηπα (27/10) διαδηλωτές που αγωνίζονται για την προστασία του νερού και εναντιώνονται στην κατασκευή του αγωγού πρόσβασης στη β.ντακότα συγκρούστηκαν με υπερεξοπλισμένες μονάδες καταστολής.

- Γυναίκες εργάτριες απήργησαν συμβολικά (19/10) ενάντια στις γυναικοκτονίες, τη βία κατά των γυναικών και την κουλτούρα του βιασμού στην αργεντινή και άλλες χώρες της Ιατινικής αμερικής.

- Στην πολωνία (3/10) χιλιάδες γυναίκες απήργησαν και διαδήλωσαν ενάντια στον προτεινόμενο νόμο που θα απαγόρευε τις αμβλώσεις, ακόμα και σε περιπτώσεις κινδύνου της ζωής της γυναίκας. Ο νόμος αποσύρθηκε.

- Στην ιαλία (15/9), η εργοδοσία της εταιρίας gis/seam, δολοφόνησε τον απεργό Abdelsalam Ahmed Eldanf. Υπό τις διαταγές της, απεργοσπάστης τον πάτησε με φορτηγό, ενώ η αστυνομία παρακολούθησε άπραγη.

πλατεία μικρασιατών (17/11)

- Στη θεσσαλονίκη οι ιδιωτικές κλινικές νομιμοποιούν την απλήρωτη εργασία μέσω ατομικών συμβάσεων. Υποχρεώνουν τους εργαζόμενους να υπογράψουν ότι "κατανοούν" τα προβλήματα και αποδέχονται τις καθυστερήσεις μισθοδοσίας. Οι εργαζόμενοι αντιστέκοντα οργανωμένα.

- "Θέλουμε να είμαστε ελεύθερες, όχι γενναίες". Φεμινιστική πορεία ενάντια στην κουλτούρα του βιασμού που πνίγει τη ζωή των γυναικών διοργανώθηκε στο θησείο (12/11).

- Μέλη παιδικής θεατρικής ομάδας κατάληψης στέγης προσφύγων οδηγήθηκαν από μπάτσους στο ατ ομονοίας (27/9). Κρατήθηκαν παράνομα για 10 ώρες, δεχόμενα εξευτελισμούς, ξύλο και βρισιές με ρατσιστικό και σεξουαλικό περιεχόμενο.

δεν ξεχνάμε το κυνήγι μαγισσών

Τον απρίλιο του '12, παραμονές των εθνικών εκλογών, το κράτος εξάλυσε μια πρωτοφανή επιχείρηση καταστολής, με πρόσχημα την προστασία της δημόσιας υγείας και των "τίμιων ελλήνων οικογενειάρχων"-πελατών, που επανειλημμένα ξεσπούσαν πάνω στα ταλαιπωρημένα σώματα εκδιδόμενων γυναικών. Με την κάλυψη της υγειονομικής διάταξης του λοβέρδου και τη συνδρομή των κρατικών υγειονομικών μηχανισμών, οι μπάτσοι προσήγαγαν και υπέβαλαν σε εξαναγκαστικές αιμοληψίες εκατοντάδες γυναίκες, συλλαμβάνοντας ταυτόχρονα 32 οροθετικές, κατά πλειοψηφία τοξικοεξαρτημένες. Οι φωτογραφίες και τα στοιχεία τους δημοσιοποιήθηκαν, δίνοντας τη σκυτάλη στα μμε να συνεχίσουν τη διαπόμπευσή τους.

Μέσα από την υπόθεση αυτή η κυριαρχία κατάφερε να αποσπάσει τη φοβικά κατασκευασμένη κοινωνική συναίνεση και να ενισχύσει την ανάγκη για ένα κράτος ασφάλειας. Τροποποίησε στοχευμένα νόμους για την υγεία, διέυρυνε το πεδίο εξουσίας της, νομιμοποίησε στρατηγικές αποκλεισμού και εξόντωσης των καταπιεσμένων και παγίωσε μια διαρκή κατάσταση εξαίρεσης, ως ένα και το αυτό με τη δημοκρατία. Άλλωστε οι επιχειρήσεις-σκούπα είχαν ήδη ξεκινήσει όταν η εξουσία ανέδειξε σε μείζον πρόβλημα την "υγειονομική βόμβα" των μεταναστών, με σκοπό τον εκτοπισμό τους από το κέντρο της αθήνας και τον εγκλεισμό τους σε αμυγδαλέζες, με το κυνήγι των μαγισσών να αποτελεί τη λογική τους συνέχεια.

Τέσσερα χρόνια μετά, και αφού οκτώ από τις συλληφθείσες έχουν ήδη δικαστεί με βαρύτερες κατηγορίες και αθωωθεί, ξεκινάει το νοέμβρη η εκδίκαση των υποθέσεων άλλων 11 γυναικών. Η πραγματική δικαίωσή τους θα έρθει μόνο μέσα από τους αγώνες μας ενάντια στην θεσπισμένη βαρβαρότητα του κράτους, στα συμφέροντα του κεφαλαίου και σε κάθε μορφή καταπίεσης.

κανένα καθεστώς εξαίρεσης στις φυλακές

Οι άδειες για τους κρατούμενους στις φυλακές είναι κατάκτηση ως αποτέλεσμα πολύχρονων αγώνων. Το τελευταίο διάστημα, το κράτος έχει ανοίξει ξανά το ζήτημα των αδειών για τους πολιτικούς κρατούμενους, αφού ζητά έμμεσα σιωπηλές δηλώσεις μετάνοιας προκειμένου να τις δώσει. Ειδική περίπτωση αποτελεί ο Δημήτρης Κουφοντίνας, ο οποίος παρότι χρόνια πληρεί τις απαραίτητες προϋποθέσεις, το κράτος αρνείται να του δώσει άδεια. Οι προθέσεις του κράτους φαίνονται στο σκεπτικό της απόρριψης της τελευταίας αίτησής του για άδεια, όπου ανάμεσα στα άλλα αναφέρεται, ότι "παραμένει αμετανόητος ως προς τις επιλογές αγώνα που είχε και συνεχίζει να τις υπερασπίζεται με κείμενά του". Με την πολιτική αυτή το κράτος αποσκοπεί να εξασφαλίσει την πολιτική σιωπή των πολιτικών κρατουμένων και τον παροπλισμό τους. Είναι συνέχεια στο ειδικό καθεστώς εξαίρεσης που εφαρμόζεται σε όσους αναβαθμίζουν τις αντιστάσεις τους: τρομονόμοι, ειδικές συνθήκες διεξαγωγής των δικών, ειδικές συνθήκες κράτησης κλπ.

καταστολή και αντίσταση στην τουρκία

Στην τουρκία συνεχίζεται η καταστολή και η καταπίεση από το καθεστώς ερντογάν και αυξάνεται ο αριθμός από νεκρούς, βασανιστήρια, φυλακίσεις και απολύσεις. Στις 2/11 προφυλακίστηκαν οι συμπρόεδροι του φιλοκουρδικού Δημοκρατικού Κόμματος των Λαών (ΗΔΡ), κατηγορούμενοι για "υποστήριξη της τρομοκρατίας" του εκτός νόμου Εργατικού Κόμματος Κουρδιστάν (ΡΚΚ). Επίσης, συνελήφθησαν (25/10) οι συνδμήμαρχοι του Ντιγιάρμακιρ, πολιτιστική πρωτεύουσα της κουρδικής περιοχής και ο πλέον πρωτοποριακός δημοτικός θεσμός στην περιφέρεια αυτή. Μέχρι σήμερα, 22 εκλεγμένοι συνδμήμαρχοι είναι στις φυλακές της τουρκίας, ενώ 33 από αυτούς εκδιώχθηκαν από τις θέσεις τους. Σε ένδειξη αλληλεγγύης και αντίστασης, διαδηλωτές ξεχύθηκαν στους δρόμους της ιστανμπούλ, της άγκυρας, της αττάλειας, της σμύρνης όπου ξέσπασαν σφοδρές συγκρούσεις με τους μπάτσους, οι οποίοι χρησιμοποίησαν αντλίες νερού, δακρυγόνα, ακόμα και πραγματικά πυρά.

συμμετέχοντας στην κρατική διαχείριση. Η “συνδιαχείριση” του μεταναστευτικού με το κράτος επιτυγχάνεται μέσω συνεργασίας με τα ήδη οργανωμένα φασιστικά κομμάτια, με τη μαφία και το παρακράτος και επιβάλλεται στο δρόμο με τη συνδρομή των μπάτσων. Αυτές οι κοινωνικές συμμαχίες παριστάνουν τις αυθόρμητες κινήσεις “αγανακτισμένων πολιτών”, αλλά στην πραγματικότητα πρόκειται για σχεδιασμούς που εκπορεύονται από κέντρα εξουσίας, φασιστικές πολιτικές οργανώσεις και το ίδιο το κράτος.

Τα παραπάνω αναδείχθηκαν πρόσφατα στο ρέθυμνο. Στις 28/9, με αφορμή τη συζήτηση για επικείμενη εγκατάσταση μεταναστών στην κρήνη, ντόπιοι φασίστες συγκεντρώθηκαν έξω από το δημαρχείο. Τα ματ βρίσκονταν κρυμμένα μέσα, περιμένοντας τη στιγμή που θα χρειάζονταν να τους προστατέψουν. Οι αντιφασίστες-τριες που τους αντιτάχθηκαν αντιμετώπισαν σκληρή κρατική καταστολή. Οι μπάτσοι έδωσαν το ελεύθερο στους φασίστες να παρελάσουν στην πόλη, χτυπώντας μαθητές και αντιφασίστες, τόσο εκείνη τη μέρα, όσο και το βράδυ της 2/10 στην πλατεία μητρόπολης. Η απάντηση ήρθε με διαδήλωση το βράδυ της 28/9 και μαζικό παγκρήτιο συλλαλητήριο, ενάντια στο φασισμό και την καταστολή (8/10).

Στο ρέθυμνο φασίστες και εθνοπατριώτες αναδιοργανώθηκαν, ντύθηκαν “αγανακτισμένοι πολίτες” και προσπαθούν να συγκροτηθούν στο δημόσιο πεδίο σε λαϊκό κίνημα. Συγκεκριμένα, η χ.α. συνδέθηκε με τους ψεκασμένους οπαδούς του σώρρα και μαζί ηγεμονεύουν πολιτικά στο σύλλογο αλληλοβοήθειας οφειλετών ρεθύμνου (σαορ). Ο σαορ προκειμένου να προασπίσει τα μικροσυμφέροντα των μελών του εκφράζει ένα λόγο γεμάτο εθνικισμό και ρατσισμό και τελικά στηρίζει τη μεγάλη ιδιοκτησία και τα συμφέροντα των αφεντικών. Έτσι, ο πατριωτισμός ενισχύει την επανεμφάνιση των φασιστών στο δρόμο.

Πιο σημαντικές από τις πολιτικές συμμαχίες όμως είναι οι υλικές κοινωνικές σχέσεις. Οι ντόπιοι μικροαστοί συντονίζονται με τους φασίστες και συγκροτούνται πίσω από μικρά-μεγάλα αφεντικά. Εξυπηρετούν το σκληρό πρόσωπο του κεφαλαίου, την απλήρωτη ή με τρεις κι εξήντα εργασία των μεταναστών στα επιδοτούμενα χωράφια και την ανασφάλιστη εργασία στα μαγαζιά του τουρισμού και επισιτισμού. Τα αφεντικά αποβλέπουν στην ελεγχόμενη εγκατάσταση μεταναστών στο νησί, ώστε από τη μια να μη διαταραχθεί ο τουρισμός και από την άλλη να παραμένουν οι μετανάστες σε τέτοιο βαθμό υποτιμημένοι, που να είναι αντικείμενα απόλυτης εκμετάλλευσης. Επιπλέον, οι φασίστες διαπλέκονται με το κεφάλαιο της νύχτας. Δεν παρευρέθηκαν τυχαία μπάτσοι στη φασιστοσυγκέντρωση.

Για τα αφεντικά ο φασισμός δεν είναι μόνο ιδεολογία, αλλά κυρίως υλικό συμφέρον. Έτσι, ο αντιφασισμός γίνεται με τη σειρά του υλικό συμφέρον των καταπιεσμένων. Ένα αντιφασιστικό κίνημα μπορεί να οργανώνεται μόνο από τα κάτω, αδιαμεσολάβητα, χωρίς κηδεμόνες. Η συμμετοχή επίδοξων εραστών της εξουσίας σε αυτό, αποπροσανατολίζει τους από κάτω και ασκεί εσωτερική καταστολή. Ο αγώνας οφείλει να είναι ταυτόχρονα ενάντια στη δημοκρατία των αφεντικών, ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο που γεννούν το φασισμό. Το κίνημα δεν μπορεί να στηρίζεται σε ευκαιριακά μέτωπα και συμμαχίες με συντηρητικά κομμάτια, αλλά στη δημιουργία δεσμών κοινότητας και αλληλεγγύης μεταξύ των πραγματικά καταπιεσμένων και των εξεγερτικών κομματιών αυτής της κοινωνίας, γκρεμίζοντας φράχτες και σύνορα.

- Η κρατική σκευωρία κατέρρευσε: Αθώοι κρίθηκαν (31/10) οι Θ.Σίψας και Π.Αντρέεβ, κατηγορούμενοι για την υπόθεση του εμπρησμού της τράπεζας μαρφιν και του βιβλιοπωλείου ιανός το 2010.

- Τι δεν καταλαβαίνεις σώρρα; Όπου και όποτε (ξαν)ανοίγεις το μαγαζάκι σου θα είμαστε εκεί! Δεύτερη ανακαίνιση γραφείων στο πράκλειο (15/11).

- Οι μαθητικοί αγώνες και οι καταλήψεις τους αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του ευρύτερου ανταγωνιστικού κινήματος. Διευθυντές-ρουφιάνοι καταγγέλλουν τους καταληψίες μαθητές στους μπάτσους: προσαγωγές 14 μαθητών στη λαμία και άλλων 5 στη θεσσαλονίκη.

- Ομάδα αλληλεγγύων έκανε παρέμβαση με συνθήματα στους τοίχους και κείμενα στα γραφεία της μκο praxis στην Αθήνα (3/11). Ενάντια στον “ανθρωπισμό και την αλληλεγγύη” των μκο.

- Αθωώθηκε (13/10) η αναρχική Στέλλα Αντωνίου για την υποτιθέμενη παραβίαση των περιοριστικών της όρων, για την οποία είχε κρατηθεί και βασανιστεί στο ατ δημπτσάνας τον οκτώβρη του '14.

- Ο αναρχικός Μάριος Σεισίδης απαλλήχθηκε από 7,5 χρόνια φυλάκισης για πλημμελήματα, για τα οποία είχε καταδικαστεί ερήμην.

- Εισβολή (31/10) στα κατειλημμένα προσφυγικά της λ.αλεξάνδρας από διμοιρίες ματ και φασίστες. Η γειτονιά περιφρουρήθηκε από κατοίκους και αλληλεγγύους που συγκρούστηκαν για ώρες σώμα με σώμα. Έγιναν δύο συλλήψεις.

- Κατάληψη του παλιού νεκροτομείου έγινε τον οκτώβρη στην αλεξανδρούπολη, με σκοπό να δημιουργηθεί ένα σημείο αναφοράς στην πόλη για τους καταπιεσμένους.

- Δυναμική αντιφασιστική πορεία (1/11) που έγινε στο ν.πράκλειο ενάντια στη φιέστα της χα και της αυτοθυματοποίησής τους.

- Στην κομοτηνή (6/11), 80 αντιφασίστριες απέκλεισαν τα γραφεία της χ.α. για να ματαιώσουν εκδήλωσή τους. Δέχτηκαν επίθεση από ματ-προστάτες των φασιστών αλλά έμειναν στις θέσεις τους. Η εκδήλωση πήγε άπατη.

